EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | | Actualitzat el 22/01/2021 a les 07:50

?Mobilitats

Sí, mobilitats, en plural, perquè n'hi ha moltes i diverses. Efectivament els éssers humans -com tantes d'altres espècies vives de la terra- ens movem constantment amunt i avall, tradicionalment per necessitat i avui per feina i ganes de descobrir món; per curiositat, vaja.

Segurament bona part dels nostres desplaçaments no són estrictament sempre necessaris, però hi tenim individualment dret. Des de les migracions forçoses o forçades fins als moviments de mercaderies, passant per les de caràcter lúdic, hi ha moltes casuístiques i models -públics o privats, col·lectius o individuals-. En qualsevol cas, en determinats espais, especialment urbans, cal endreçar i regular determinats fluxos que desemboquen en espais relativament reduïts i, per tant, fàcilment saturables.

Cal reconèixer que en aquest camp hi ha diversitat d'interessos i que no totes les ciutats han estat capaces d'arribar a establir una anàlisi seriosa que doni lloc a diverses propostes que es puguin consensuar per reconduir determinats col·lapses: humans, ambientals o vehiculars. En el cas de Manresa, a causa d'una orografia complexa, que ha donat lloc a una xarxa urbana relativament caòtica, queden massa assignatures pendents per reordenar eficaçment la mobilitat. Sovint hi ha un xoc excessiu entre garantir la fluïdesa del trànsit, la lliure circulació de persones i béns mobles, i que tot plegat sigui sostenible.

Fins ara, i amb un cert punt demagògic i populista, determinats polítics han posat el dit al vehicle privat com a font de tots els problemes i limitant-lo sembla que així s'acaben tots els mals, obviant que la mobilitat privada i lliure -que no vol pas dir caòtica o desordenada- ha de ser garantida sempre perquè és també font de riquesa, democràcia i llibertat. És més, molt sovint es posen traves en determinats indrets. Recordo la mania de fer els carrers més estrets i les voreres innecessàriament amples de les noves àrees urbanitzades, no deixar aparcar en zones on seria possible i, ara, en el context d'aquesta estranya pandèmia, traient-se del barret unes línies grogues que eliminen carrils que poden causar embussos quan el que cal, per evitar també la contaminació, seria que hi hagués més agilitat del trànsit en tots els sentits.

I mentrestant projectes que ja s'haurien d'haver desenvolupat com treure cotxes i camions d'àrees concretes de caràcter lúdic i comercial -estic pensant, és clar, en el primer tram carrer d'Àngel Guimerà- segueixen dormint a la figuera. I algú encara té somnis de remodelar vies principals que serveixen de connexió ràpida per creuar la ciutat -com les carreteres de Vic i de Cardona- fent-les més dificultoses per al trànsit rodat.

I parlant de mobilitat, i fora de l'àmbit de la competència local, també considero ineficaç i inoportuna la restricció dels moviments fora d'un àmbit territorial, especialment el municipal, a l'hora de frenar la covid-19. En lloc de fer-ho a partir d'un determinat perímetre a la rodona s'agafen els termes com a solució, quan el dibuix d'aquests sobre el mapa és molt irregular i capriciós, fruit de les vicissituds històriques que sovint queden molt lluny de la realitat i de les necessitats actuals. Deixant de banda, a més, que no és pas el mateix un terme de tipus rural o urbà. Ni, dins d'aquests, la concentració de la població en determinats barris. Seria molt més senzill i raonable mantenir uns paràmetres bàsics de distància, aforament i higiene, i deixar-se d'orgues a l'hora d'obsessionar-se en la mobilitat com a font de contagi.

En fi, de moment, paciència!